

Ord. Prof. Dr. G. KESSLER

Seyfi Demirsoy

Türk - İş Başkanı

Ağustos 1963 ayı içinde Cumhuriyet Gazetesinde haber şeklinde Prof. Gerhard Kessler'in vefatını teessürle okudum. İçimde bir eziklik hissettim o anda. İster istemez 1947 hatıralarıma döndüm. Hareketli olduğu kadar sosyal dâvalara inanmış ilim adamı Kessler'i İstanbul Basın Teknisyenleri Sendikasının tertiplelediği hafta sonu sohbetlerinde tanımıştım. Toplantılar bir nevi eğitim seminerleri şeklindeydi. Hatırladığıma göre bu sohbetlere Sayın Ord. Prof. Ziyaettin Fındıkoğlu, Orhan Tuna, Reşat Nalbantoğlu, Ekmel Zadil bir menfaat karşılığı olmaksızın katılırlardı. Sendika yöneticisi olarak devamlılar arasında sendikanın sorumluları Şeref Hivel, İbrahim Bilge, Ziya Üçer, Kâmil Ataçlı, ben ve şu anda isimlerini hatırlayamadığım sayısı kabarık yöneticiler vardı.

Toplantılar geç saatlere kadar devam ederdi. İtiraf ederim ki, o tarihlerde sendika yöneticilerinin kültür seviyeleri arzulanan seviyede değildi. Hocaya çok sual sorardık. Öğrenmek istiyorduk sendikacılığı. Mesuliyet almıştık. Onun için başarmalıydık. Heyecanlıydık hepimiz. Kessler ve diğer gerçek dostlar bıkip usanmadan sorularımızı cevaplandırır bizi tenvir ederlerdi.

Bugünkü gibi hatırlıyorum. Büyük insan bu günleri görmüş olacak ki, «sendikalar ilerde güçlenecek, toplulukta söz sahibi olacaksınız, ama bu gün bebek denecek kadar zayıfsınız, taleplerinizde sert gitmeyin, işverenlerin boyunları altına girmeye bakın ve işçiye faydeli olun» derdi.

Gönül ne kadar arzu ederki değerli ilim, irfan sahibi Kessler Türk sendikacılığının kaydettiği ilerlemeyi görsün. Nasip olmadı.

Hocanın peşini bırakmıyorduk. Sohbetinden daha çok şeyler öğrenmek için Üniversitede kendisini arar bulurduk. Bir gün dahi bizi birtakım bahanelerle geriye çevirdiğini hatırlamıyorum. İstanbul Üniversitesi Sosyal Siyaset Enstitüsünün tertiplelediği konferans-

larda, konferansları takip edenleri çeşitli konularda tenvir için bütün gücünü sarfederdi. Bazan kara tahtaya geçer üstübaşı tebeşirle nerek konusunda hava payı bırakmamaya itina ederdi.

Prof. Kessler'i tanıdığım günden, memleketimizden arzusuyla ayrılıncaya kadar sosyal konularda tükenmez enerjisiyle Türk sosyal hayatının veçhesinin değişmesi istikametinde ilmini disiplinli bir çalışma sistemi içinde fazlasıyla verdiğine kaniim.

Bir gün Kessler, eski İşçi Sendikaları Birliğine gelerek bize vedada bulundu. Memleketimizden ayrılıyordu. «Muvaffakiyetinizi duydukça Türkiye'de kaldığım senelerin sendika sahasındaki mesaimin boşa gitmediğini tesbit etmekle huzur duyacağım, dâvamız çetindir, karşılaşacağınız müşküller çok olacaktır, (elini sıkarak) kuvvet olduğunuz gün engelleri yenmeği bileceksiniz, milletinize engin hizmetler edeceksiniz» adetâ bize vasiyetlerde bulunuyordu. Kitaplığında bulundurduğum bir konferansı ile alâkalı kitabını imzasını atarak hediye etmişti. İmzasında bile büyüklük vardı.

Onu tanımak fırsatını bulmayan gaye birliği arkadaşlarıma dâvamızın eski bir savunucusunu tanıtmak istedim bu satırlarla.

Kessler ismi her zaman anılacaktır Türkiye'mizde. Nitekim daha dün denecek kadar yakın bir tarihte Toplu İş Sözleşmesi, Grev Kanunu ile Sendikalar Kanunu Büyük Millet Meclisinde görüşülürken Kessler isminden bahsedilmiştir.

Kabrinde müsterih olarak nur çinde yat dâvamızın büyük hocası Kessler, zira ektiğiniz fikirler meyvelerini vermeğe çoktan başlamıştır.